

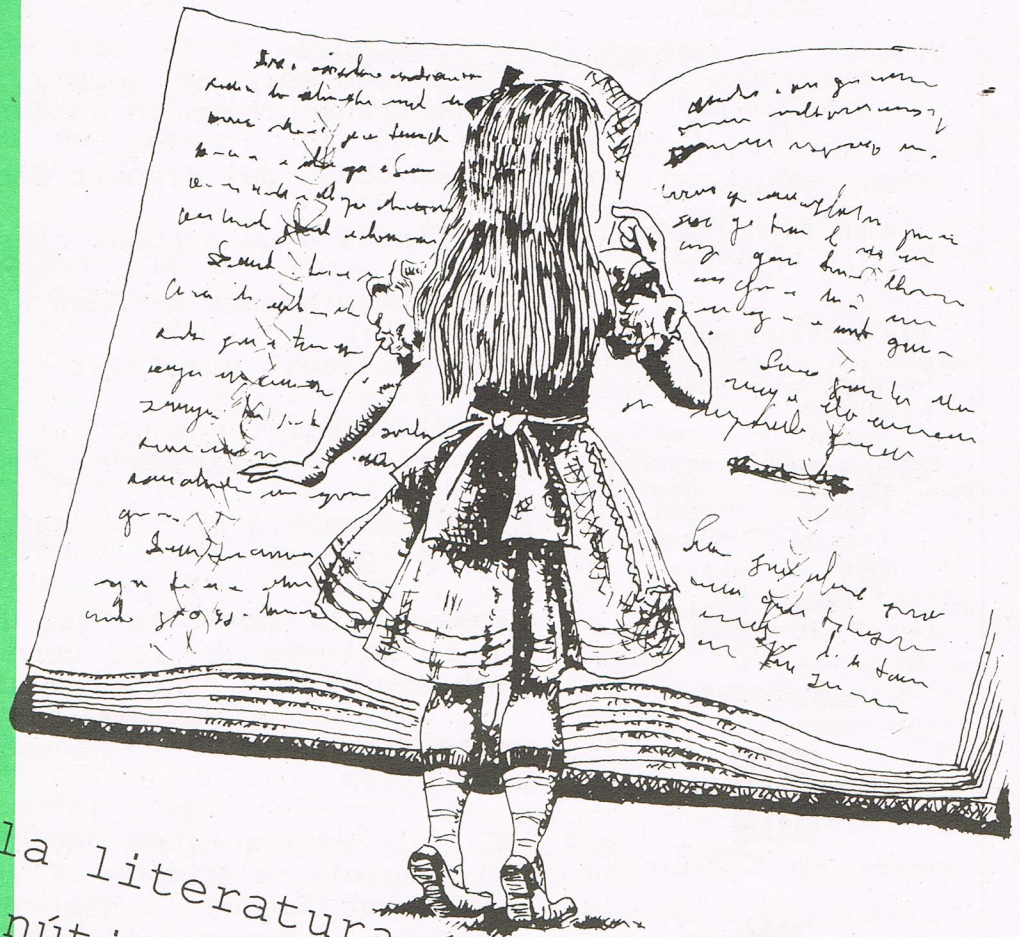
LA CABANA

LA FATARELLA, ABRIL DEL 1990,

NÚM. 54

LLIBRES: ressenya extreta de la revista
"El Temps", dels llibres que han sortit
pel dia de Sant Jordi. (pag. 10 i 11)

la literatura és plena de coses
inútils absolutament necessàries

150 PTES.
iva inclòs

GRUP DE PREMSA DE LA FATARELLA

CONSELL DE REDACCIÓ

CABÚS I RUANA, Messe
FONT I RUANA, Fina
FUCHO I PASCUAL, Felip
SUÑER I GIRONÉS, Josep M^a
TIÓ I PASCUAL, Pilar

DISSENY GRÀFIC

REBÉS, Xavier
GIRONÉS I RABASÓ, Dolors

IMPRIMEIX

IMPRESSA BOU (TARRAGONA)
Rambla Nova, 66
D.L. T-2213-87

EDITA

GRUP DE PREMSA DE
LA FATARELLA

Els articles publicats
expressen solament l'opinió
dels seus autors

Per qualsevol consulta o
col.laboració adreceu-vos a:

GRUP DE PREMSA
Llista de correus
43781 La Fatarella

(Terra Alta)

COL.LABOREN

Generalitat de Catalunya

Diputació de Tarragona

Ajuntament de la Fatarella

Editorial

REPIQUEN CAMPANES I NO SE' SAP D'ON

Últimament al poble es veu i se senten a dir d'uns quants projectes que s'estan iniciant:

- . Les obres a la que fins ara havia estat "pseudo-sala de jocs", que sembla ser que es transformarà en guaderia.
- . Les obres del dipòsit d'aigua a la Capella.
- . L'inici d'un suposat escorxador.
- . Les esplanades de Sant Francisco.
- . L'ampliació del Casal.
- . El condicionament de les carreteres que porten al poble.
- . L'adequació de la sala del Casal per a biblioteca.

Ens sembla perfecte que es facin obres per a la millora de les condicions de vida del poble; el que no ens sembla tan perfecte és que no s'informi al poble d'un manera exhaustiva, clara i entenedora de totes aquestes obres.

El fet que aquestes decisions d'obres surtin al taulell d'anuncis o a la Cabana no és suficient perquè la gent n'estigui ben informada i... pugui valorar-les i exercir el dret, si s'escau, a la rèplica.

L'alternativa passa perquè de qualsevol projecte, per petit que sigui, se'n faci una exposició pública (p.ex. a la preciosa sala d'exposicions) amb tota la informació gràfica i l'explicació detallada del perquè de l'obra.

El Consell de Redacció

Informem sobre l'Ajuntament

PLE DEL 4-ABRIL-1990

-En relació a un escrit rebut de la Unió de Pagesos de la Terra Alta, Ribera d'Ebre i Priorat i del grup ecologista SIRGA, l'Ajuntament acorda manifestar la seva oposició a una possible instal·lació a les nostres comarques, de les indústries previstes al Pla de Residus de la Generalitat.

-S'aproven factures per un import total de 1.136.395' - ptes.

-S'aprova, de forma definitiva, el Pressupost municipal Únic per a 1990, atès que durant el termini establert, no s'han presentat reclamacions contra el mateix.

-S'aprova la fórmula de finançament de l'Agrupació de Municipis afectats per Centrals Nuclears d'Espanya (AMAC), xifrada, en el cas de la Fatarella, en un 0'3% del fons a percebre per ENRESA.

-Es comenten diversos aspectes d'obres municipals: de la construcció de l'àrea recreativa de "Sant Francisco"; del camí de la Pobla; de les indemnitzacions a percebre per particulars afectats per les obres d'arranjament de camins; de l'acondicionament de la guarderia municipal... En aquest sentit, s'acorda la contractació d'un paleta i un manobre, amb la modalitat de final d'obra, per a l'execució d'obres de conservació i de petita envergadura.

-S'acorda sol·licitar subvenció o ajut per: instal·lació de fax a les dependències municipals, a Protecció Civil; equipament informàtic, a la Generalitat.

-Atenent instruccions de la Junta d'Aigües, s'acorda la senyalització del lloc d'execució de les obres de construcció del dipòsit regulador d'aigües a la Capella, en el sentit de prohibir el pas a les persones alienes a l'obra.

PLE DEL 25-ABRIL-1990

-S'acorda concedir una subvenció de 50.000' - ptes. al Grup de Teatre "La Barretina", destinada a finançar parcialment la III Mostra de Teatre Popular a la Fatarella.

-S'informa de la inclusió definitiva de l'obra de rehabilitació interior de l'edifici de l'Ajuntament en el Pla d'Obres i Serveis de l'any 1991, amb una subvenció de 5'15 milions sobre un pressupost total de 7'35 milions.

-S'acorda donar la conformitat a la proposta de la D.G. de Protecció Civil sobre l'execució de determinades obres complementàries de millora del sistema de megafonia del poble.

-S'aproven factures per un import total de 1.763.930' - ptes.

-Es ratifica la resolució d'Alcaldia sobre contractació dels següents treballadors per a l'execució de treballs de neteja de boscos i diverses obres municipals: Ramon Blanch, Josep M. Giralt, Ramon Blanch D., Josep M. Suñe, Josep M. Costa i Vicent Jornet.

-S'acorda la pròrroga del contracte laboral de Jordi Pellisa, encarregat del servei d'aigües i altres, per un període de sis mesos més.

-S'acorda sol·licitar subvenció econòmica a la Generalitat de Catalunya per a les despeses de transport i compra d'aigua potable corresponent al 4t. trimestre de 1989 i 1r. trimestre de 1990, per un import total de 5'- milions.

-S'acorda sol·licitar subvenció al Departament de Cultura de la Generalitat, per a les obres de restauració, manteniment i arranjament de la coberta de l'Església de Sant Andreu de la localitat.

Notícies breus

El dia 21 d'abril va ser el dia de la romeria de Sant "Francisco". Després d'una setmana de vent i fred va fer un dia força agradable hi va haver molt bona assistència. El trenta de març es va complir el cinquanta aniversari de la reentronització a l'ermita la imatge de Sant "Francisco", ja que l'anterior, a conseqüència de la guerra dels anys 36-39 fou profanada i destruïda. També enguany la major part de la gent, a la baixada, va passar pel camí nou, però també hi va haver gent que va anar a buscar la dreuera de sempre; que ara corre el risc de perdre's.

.....

La diada de Sant Jordi va omplir de flors i llibres moltes places de Catalunya. Aquí al poble es va celebrar el dia anterior que era diumenge. Pel matí a la plaça hi va haver una parada amb llibres i revistes de la zona com la revista "Sorollat", La Cabana, el Butlletí del CETA, els llibres del Deu Aniversari de l'Associació

de Joves, Ruta per conèixer la Terra Alta, presentat el divendres anterior a Gandesa, i d'altres. Al Casal la llibreria del poble va exposar i van vendre llibres de tots tipus i roses tant al matí com a la tarda.

.....

Milions de persones van celebrar arreu del món el Dia de la Terra el 22 d'abril. La jornada va tenir un caràcter molt festiu. La contaminació, les marees negres i els residus nuclears són alguns dels elements que, segons tots els experts, fan perillar l'equilibri ecològic de la Terra. Per tal de conscienciar els ciutadans i els polítics va celebrar-se a 139 països del món. Es pretén obrir el camí cap a un món més ecològic, que redueixi les amenaces de contaminació.

El bisbe Ricard Maria Carles i Gordó, va ser nomenat bisbe de Tortosa el 6 de juny del 1969, pel papa Pau VI. I ara ho serà de la diòcesi de Barcelona substituint monsenyor Juvany.

.....

A la Campanya contra la Fam d'enquany, a la Fatarella es va aconseguir una quantitat rècord, fins ara: un total de 109.341 ptes.

.....

També el passat mes de març, el Consell Parroquial, en col.laboració amb càritas de Tortosa van recollir gairebé una tona de roba usada, en bon estat, que va omplir un camió. Van col.laborar unes vuitanta famílies. Anys anteriors aquestes aportacions es feien de manera individual i esporàdica. Tota la roba ha estat revisada per tal d'assegurar-ne la qualitat a fi de tornar a ser utilitzada

per les persones que sollicitin ajut a Càrites.

D'altra banda, la delegació de la Creu Roja a Batea va trametre un camió de roba, aliments, medicines i joguines a la seu Central per tal de formar part de les trameses que diferents institucions van fer efectives al poble romanès.

.....

El Consell Parroquial va invitar a assistir a tots els matrimonis a dues xerrades que es van celebrar al Centro, sobre el tema L'educació dels Fills. La conferència va anar a càrrec de Joan Caballoll, President del Moviment de Joves Cristians. Una altra sobre Diàleg dintre del Matrimoni, va anar a càrrec de Pepita Borràs, psicòloga del col.legi Ponent de Tortosa.

El primer dia hi va assistir molta gent i el segon menys. Es va proposar de fer properes xerrades...

Messe

"Ruta per conèixer la Terra Alta"

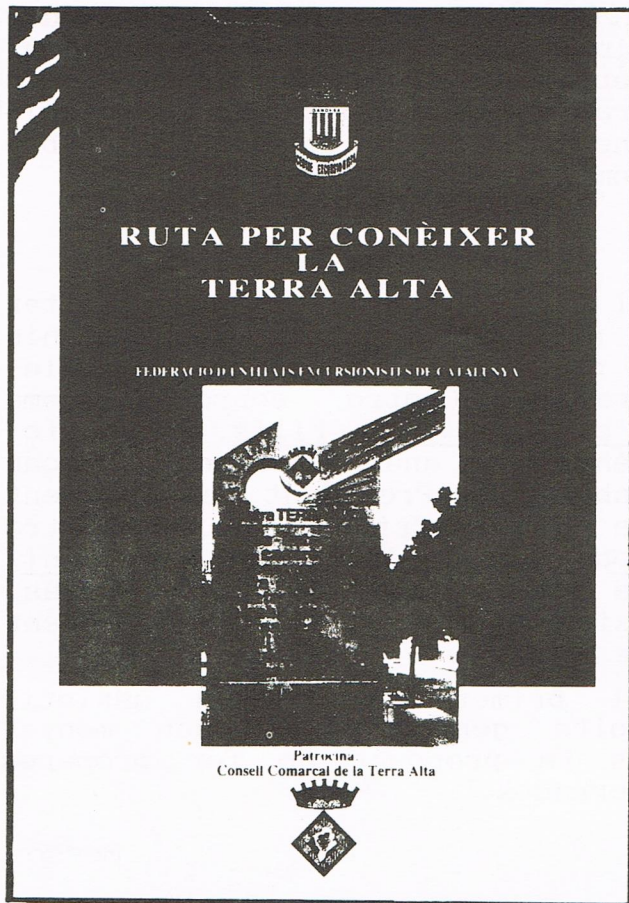

Per conèixer Terra Alta
tot caminant

El sotasignat fa una valoració d'aquest llibre, a l'avesat als viarans naturals del país, un recorregut per conèixer una comarca massa cops oblidada.

MIQUEL ESTRUEL I ISERN
President del Centre Excursionista Gandesa

Aquesta publicació consta de dos volums, té per origen donar cos a una guia senzilla i apta per a tothom, fugint de ser un catàleg ni una enciclopèdia, sinó un estímul a la curiositat i a la reflexió sobre la comarca de Terra Alta, perquè només es pot estimar un país coneixent-lo, i només es pot conèixer un país calcigant-lo.

El primer volum consta d'un recorregut a peu per la comarca: un total de 147 quilòmetres. S'hi recull història, cultura, art, economia, serveis, gastronomia, vegetació, indrets singulars i moltes més coses dels dotze pobles que la conformen: Arnes, Batea, Bot, Caseres, Corbera, la Fatarella, Gadesa, Horta de Sant Joan, el Pinell de Brai, la Pobla de Massaluga, el Prat de Comte i Vilalba dels Arcs.

Ruta per conèixer la Terra Alta, subtitulada Petit recorregut Catalunya-98 (PRC-98), ha estat dissenyada per accedir als llocs iraconcs més insòlits, interessants i representatius i per oferir viatges als qui decideixin de conèixer profundament aquesta terra.

Al llarg dels gairebé 150 quilòmetres podran gaudir de la forma i mitjans de vida d'uns pobles moltes vegades marginats de la resta de Catalunya per la llunyania de les capitals més importants. També podrem conèixer de prop les persones que hi viuen i comprovarem el seu caràcter dur i alhora amable, com la mateixa terra que calsiguem i que tant caracteritza la comarca.

El segon volum constitueix una recopilació exhaustiva de les activitats complementàries que poden desenvolupar-se a les muntanyes de la Terra Alta, un dia festiu perdut en el calendari i que pot servir per endinsar-se una mica més per aquesta comarca.

"Vies d'escalada" és dirigida a aquells que volen veure la comarca des d'una perspectiva diferent i més alta.

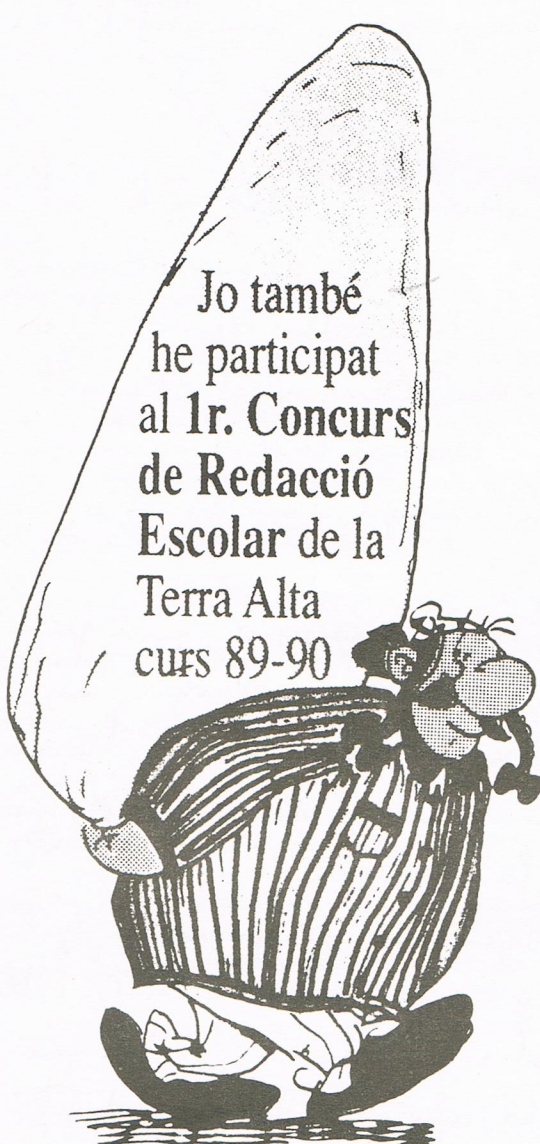
"Catàleg espeleològic" recull les topografies de les coves i avencs més representatius i coneguts.

Finalment, un "Catàleg d'excursions", marcades i incorporades a la gran xarxa de senders de Catalunya.

Ruta per conèixer la Terra Alta vol, doncs, proporcionar una guia per endinsar-se per una terra que cada dia demana ser més coneguda i, en conseqüència, més estimada.

Servei de Català

Jo també
he participat
al 1r. Concurs
de Redacció
Escolar de la
Terra Alta
curs 89-90

SERVEI DE CATALÀ
del Consell Comarcal de la
TERRA ALTA

El Servei de Català del Consell Comarcal de la Terra Alta va organitzar conjuntament amb el Centre de Recursos Pedagògics de la Terra Alta el 1r Concurs de Redacció Escolar a la Terra Alta.

Els objectius eren quatre:

1. Afavorir la lectura en català mitjançant els premis a l'alumne i a l'escola.
2. Dotar les migrades biblioteques escolars amb bons llibres en català.
3. Potenciar la capacitat creativa dels xiquets/es mitjançant les redaccions de temes força imaginatius.
4. Establir lligams entre el món de l'ensenyament i el Servei de Català, tenint com a referència que l'estimul de l'us del català que es doni amb xiquets d'avui repercutirà en un futur en els homes i les dones de la nostra comarca.

En haver finalitzat constatem que la participació escolar ha estat d'un 80% aproximadament, i com a projecte de futur es preveu un estudi del lexic utilitzat a les redaccions.

Els organitzadors estem força satisfets de la col.laboració obtinguda i donem les gràcies a tots: mestres, jurat i xiquets. I... evidentment, volem tornar-nos a veure tots plegats per organitzar una 2a Mostra? Recull? Concurs? de Redacció Escolar a la Terra Alta.

Redacció finalista

Ensenyo a parlar a un porc senglar

L'història que ara contaré podria succeir alguna vegada en qualsevol indret muntanyès on hi hagi gran quantitat d'arbreda principalment garrofers.

Era una matinada freda d'hivern, cap allà a les set, hi havia una boira espessa, que semblava que no s'acabaria mai, jo acompanyava el meu pare per a ajudar-lo a collir oliver. De sobte, així, des cop i volta es sent com un gemec agut no molt fort però si continu. Tot assenyalava que alguna cosa succeia en un replà que feia la garriça, una mica més amunt d'on tenen els oliver.

Jo encuriós, dic al pare que m'hi apropo a veure que era el que plorava així, contemplo una escena commovedora: un porc senglar femella ferit d'una pota, potser per un caçador, havia donat llem a un petit porc senglar que no alsava dos pans de terra i cercava aliment i calor en el cospiant de la seva mare.

El meu pare es va atansar preguntant que passava, jo li vaig explicar tot i com que el petit en feia certa i, com no, comprensible llàstima vaig demanar-li si me'l podia quedar amb la condició de que quan es pogués valdre per si mateix el tornaria al bosc. El pare dubtà una mica però a la fi cedi. Teniem el problema d'on posar-lo, en una masia, tanca, no el podem deixar ja que algú esparilat que passe

i el sentir gummy, en un moment d'ausència... ja l'has vist prou...

A casa, no se com s'ho agafarien, però ja se sap que a les cases antigues, abans hi havia tot tipus d'animals i la neuca, ho era.

Vaig proposar-li això al pare que ja s'esperava la cara de sorpresa dels de casa quan veíem que, en comptes de portar dos sacs d'olives, portem un cadell de porc senglar.

Gràcies al meu germà petit que s'hi entenedí se'l quedarem, fins i tot m'ajudarem a donar-li hi menjar i, al principi, donar-li hi llet en un biberó tot això amb la bestiola tancada en una porquera però més contenta que un ginyol.

Amb el meu germà provarem de fer-lo correr, enveïtar, aguantar-se sobre dos potes... però la cosa més complicada fou ensenyar-li hi a comunicar-se, no amb paraules, és clar, però sí amb uns gummy, uns petits xirles... Així, quan tenia fam feia un sol gummy i pegava cops de pota a terra fins que jo li'n donava, també tenia la seva forma de dir que li gratava el llom - cosa que el feia adormir - i jo amb gestos, o imitant els seus sons peculiaris li volia fer entendre coses.

Després d'un cert temps, cinc mesos per ser més exactes, el porc senglar s'acabava quan em veia venir i em saludava tal com jo l'havia ensenyat, jo vaig arribar a interpretar els seus gummy que podien ser de llàstima, d'alegria, d'enyor, de dolor...

Però jo havia de complir la meua promesa de portar el porc senglar, ja adult, al seu lloc de procedència, amb no poques llagunies vaig saltar-lo al mateix lloc on l'havia trobat.

Recorda si algun dia, passejant per la muntanya ouant al camp, escoltes un gummy d'enyoransa però llavors d'agraïment i felicitat, recorda que un animal feistes pot arribar a tornar-se un bon amic... ¡Un amic de debó!

Tomàs Gironés i Ribera

8^è nivell C.P. La Fatarella

Recull de premsa

Novetats per Sant Jordi

Davant l'allau de llibres que totes les editorials han fet sortir per Sant Jordi d'enguany, ens hem estimat fer-ne una tria a manera de fitxer on el lector pugui trobar-ne una de més ampla.

Narrativa

Blai Bonet, *La motivació i el film*, Barcelona, Empúries, 1990, 99 pàgs.

No obstant comptar amb algunes novel·les ben estimables —*El mar, Judas i la primavera* o *Mister Evasió*—, Bonet ha estat més considerat com a poeta. Aquest llibre, tercer volum dels seus diaris, ens fa tornar a la seua prosa d'una gran potència verbal.

Isabel-Clara Simó, *Els ulls de clídice*, Barcelona, Edicions 62, 1990, 251 pàgs.

Guanyadora del premi Víctor Català amb *És quan dormo que hi veig clar*, Simó ha publicat alguns llibres d'èxit —recordem *Júlia*— i ara ens ofereix una història d'amor possessiu i de les fràgils fronteres que l'envolten.

Núria Cadenas, *Cartes de la presó*, València, Tres i Quatre, 1990, 165 pàgs.

Presca a Carabanchel des del 1988, Cadenas hi fa un vertader recompte de la seua vida de preventiva a través de cartes que escriu a la seua família i als seus amics. La sensibilitat i la vida que traspuja el text el fan una lectura emocionant i viva.

Màrius Serra, *L'home del sac*, Barcelona, Columna, 1990, 319 pàgs.

Una de les novel·les més aconseguides de la més jove narrativa. Serra hi aconseguix reflectir de la realitat quotidiana tot allò que la ment humana té de desconegut, de fantasmagòric i d'injustificable.

Maria Mercè Roca, *Te m-*

Edicions de l'Eixample, 1990, 189 pàgs.

Els lectors de Maria Mercè Roca potser restaran sorpresos davant d'aquesta ficció que representa un gir important en la trajectòria de l'autora. Un text no exempt de duresa que ens parla de gelosia i de sexe sense cap entrebanc.

Josep Maria Espinàs, *A peu per la llitera*, Barcelona, Edicions La Campana, 1990, 191 pàgs.

Un nou viatge a peu d'Espinàs que aquesta vegada recorre els paratges de la comarca aragonesa de la Llitera. L'autor fa de les seues caminades una experiència viva que colpeix el lector amb la seua sinceritat i l'oportunitat del seu punt de vista.

J.N. Santaaulàlia, *Objectes perduts*, Barcelona, Edicions de La Magrana, 1990, 140 pàgs.

Conegut com a poeta —va guanyar el premi Miquel de Palol de 1986— i com a estudiós de la poesia, Santaaulàlia treu a la llum el seu primer llibre narratiu, narracions diverses escrites des d'una òptica amable i lleument humorística.

Josep Maria Fonalleras, *Avaria*, Barcelona, Empúries, 1990.

Tercer llibre de contes de Fonalleras, que passa per ser una de les promeses més fermes de la jove narrativa catalana. *Avaria*, es pot interpretar com una novel·la ja que hi ha un protagonista comú a les tretze narracions.

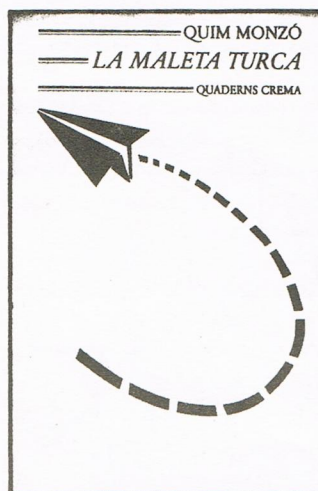
Carles Reig, *Llibre de les veritats poixèvoles*, València, Tres i Quatre, 1990, 214

pàgs.

Conegut autor de teatre i un dels membres fundadors del col·lectiu Ofèlia Dracs, Reig ha guanyat també el premi Josep Pla de narrativa. Ara ens ofereix aquesta novel·la, una mica entre l'experimentació i el classicisme.

Quim Monzó, *La maleta turca*, Barcelona, Quaderns Crema, 1990, 217 pàgs.

Encara recent l'èxit de la seua novel·la *La magnitud de la tragèdia*, Monzó ens sorprèn amb un nou llibre, una selecció dels seus millors articles publicats entre 1987 i

1989 a la premsa de Barcelona. Textos que no han perdut gens de la seua frescor.

Lluís-Anton Baulenas, *Càlida nit*, Barcelona, Edicions 62, 1990, 172 pàgs.

Un bar nocturn és l'escenari d'aquesta novel·la constituïda per un enfilall d'històries dins la narració principal. Amb *Càlida nit*, Baulenas va guanyar el premi Documenta corresponent a l'any 1989 i potser es tracta del seu llibre més aconseguit.

Miquel Angel Riera, *Illa Flaubert*, Barcelona, Destino, 1990, 234 pàgs.

Riera, un dels escriptors catalans més exportables, segons els crítics, va guanyar el premi Josep Pla de 1990 amb aquesta novel·la, una recerca voluptuosa de la soledat que ens parla de la increïble capacitat devoradora del temps.

Maria Barbal, *La mort de Teresa*, Barcelona, Edicions de La Magrana, 1990, 296 pàgs.

Excel·lentment rebuda per la crítica per la seua novel·la *Pedra de tartera*, Barbal ha aprofundit ara en els seus mons, recreant l'univers d'un ser solitari i aparentment anodí, Agustí Ribera, fill cabaler d'un poble del Pallars.

Carles Casajuana, *La puresa del porc*, Barcelona, Quaderns Crema, 1990, 138 pàgs.

En *La puresa del porc*; Sergi Vilalta vol escriure una novel·la on totes les immoralitats siguin possibles, un monument de maldat que regalime sang per les solapes. Casajuana arriba a poc a poc a la plenitud del seu estil ja demostrat amb *Tap d'escopeta* i *Bondage*.

Rafael Vallbona, *El concert de París*, Barcelona, Pòrtic, 1990, 110 pàgs.

Amb aquesta novel·la, que posa alt el llistó personal de l'autor, va guanyar Rafa Vallbona, ex-aequo amb Josep Ma. Moreres, el premi I Piga de 1989. El jazz, París, el viatge i la nocturnitat, alguns dels elements d'aquesta divertida i alhora irònica novel·la.

Vicenç Villatoro, *Titànic*, Barcelona, Proa, 1990, 139 pàgs.

Una idea atractiva, l'enfonçament en el mar de la ciutat de Barcelona, fa el marc d'aquesta nova novel·la de Villatoro, un text que juga amb els fantasmes de la realitat i on els mitjans àudio-visuals es converteixen en protagonistes.

D.Leavitt, L.A. Wilson, D. Updike i altres narradors, *Vint sota trenta*, Barcelona, Edicions 62, 1990, 237 pàgs.

Ultimíssima antologia de la més recent narrativa dels EUA, amb una tria feta per Debra Spark, on es recullen textos de vint narradors que no han arribat als trenta anys i que ens mostren una interessant panoràmica dels interessos d'una persona jove a la societat americana.

Louis Erdrich, *La reina de la remolatxa*, Barcelona, Quaderns Crema, 1990, 346 pàgs.

Aquells que hagen tingut la sort de llegir *Remei d'amor* ja saben de l'excel·lent prosa d'aquesta autora, un dels majors descobriments narratius en llengua anglesa. La bellesa de *La reina de la remolatxa* és irresistible i d'una claredat esborronadora.

Anthony Powell, *Una qüestió d'educació* i *Mercat a bon preu*, Barcelona, Edicions 62, 1990, 349 pàgs.

Les dues primeres novel·les de la sèrie de dotze titulada *La música del temps*, històries amb enginy i solidesa de les quals s'ha dit que són

"una pintura insuperable, alhora joiosa i melancòlica, de la vida social i artística de la Gran Bretanya al primer terç del segle XX".

Christa Wolf, *Funció d'estiu*, Barcelona, Edicions 62, 1990, 171 pàgs.

La Wolf acostuma a parlar de conflictes humans en la seva narrativa i, *Funció d'estiu*, és un llibre de remembrança, una reflexió sobre l'enyorament d'un passat en què tot semblava possible, en què semblava factible canviar el món.

Patricia Highsmith, *El tremolor de l'engany*, Barcelona, Edicions 62, 1990, 248 pàgs.

Tunísia és l'autèntica protagonista d'aquesta novel·la veritablement engrescadora. Patricia Highsmith sap donar a les seues ficcions aquest misteri connatural del ser humà i buscar-hi la resposta a les coses. Un llibre per a llegir sense descans.

Chrétien de Troyes, *El conte del Graal*, Barcelona, Quaderns Crema, 1990, 170 pàgs.

Escrites en moments de gran exaltació cavalleresca fortament impregnada d'esperit cristià, entre la segona i la tercera croada, les novel·les De Troyes destaquen pel seu ambient de misteri i de poètica meravella. Una lectura diferent on ens trobem un món a la mesura dels somnis.

Saul Bellow, *Un robatori*, Barcelona, "Venècies", Edicions de La Magrana/Edicions 62, 1990, 123 pàgs.

La novel·la més recent d'aquells premi Nobel, una subtil i intensa història d'una dona enamorada i el seu anell robat, però no una dona qualsevol, sinó tot un personatge de gran qualitat i d'inesperades capacitats d'amor i de sentit comú.

Assaig

Ivan Tubau, *El català que ara es parla* (*Llengua i periodisme a la ràdio i la televisió*), Barcelona, Empúries, 1990, 316 pàgs.

Converses amb locutors i periodistes sobre les relacions entre llengua -normativa, estàndard, espontània-, i periodisme oral amb una conclusió no gens apocalíptica. Parlen Júlia Otero, Salvador Alsius, Enric Frigola, Ferran Toutain i Joan Solà, entre altres.

Xavier Coma, *Diccionari del cinema negre*, Barcelona, 1990, 311 pàgs.

No obstant no ser una ficció, aquest diccionari passa per ser ja un dels clàssics del gènere. Hi podem trobar actors, actrius, personatges de novel·la, escriptors, guionistes, tot amb la llegenda de Hollywood encaixada en la precisió de dades rigoroses.

Jordi Llovet, *El sentit i la forma* (*Assaigs d'estètica*), Barcelona, 1990, 232 pàgs.

Llovet és filòsof i crític literari i ha traduït Kafka, Musil i Rilke, un bon bagatge, sens dubte, per a abordar aquests assaigs, deu, sobre temes d'estètica: la intimitat romàntica, la música de Brahms, les relacions entre Hegel i Hölderlin, entre altres.

Àngel Castiñeira i altres, *La filosofia a Catalunya durant la transició* (1975-1985), Barcelona, Acta, 1990, 173 pàgs.

Un interessant recorregut per les idees i empreses filosòfiques que van configurar l'important decenni marcat. Destaca dins dels apartats temàtics l'article d'Àngel Castiñeira sobre "Els anys 80, de la modernitat a la postmodernitat".

Joan F. Mira, *Cultures, llengües, nacions*, Barcelona, Edicions de La Magrana 1990, 212 pàgs.

La reflexió metòdica és el fil conductor d'aquest llibre. Antropologia, cultura nacional i un sentit molt peculiar de l'assagisme s'hi apleguen i configuren un text brillant del qual és impossible sortir sense haver pres alguna cosa.

Josep Ballester, *Joan Fuster: una aventura lírica*, València, Tres i Quatre, 1990, 144 pàgs.

Conegut poeta, va guanyar el premi Ausiàs March el 1988, Ballester és també un especialista en l'obra de Fuster. Aquí ens fa un recorregut per la seua poesia, destriant significats i reflexionant sobre la seua importància dins la poesia catalana.

Jaume Pérez Muntaner, *Subversions*, València, Tres i Quatre, 1990, 253 pàgs.

Conferències, pròlegs, crítiques o simples notes, tot forma part d'un discurs crític que Muntaner va desenvolupant des de fa anys. Aquest recull és una mostra bastant completa de la seua activitat i de les seues opinions com a intel·lectual i com a escriptor.

Poesia

Xavier Amorós Corbella, *La vida incògnita*, Barcelona, Columna, 1990, 52 pàgs.

Aquest llibre, que va guanyar el premi Josep Ma. López Picó de 1989, confirma a l'autor com una de les veus joves més suggestives de la poesia catalana actual, un món fet de miralls i escamoteigs, clars-obscur i paradoxes.

Lluís Roda, *Sobre l'hamada*, València, Tres i Quatre, 1990, 59 pàgs.

També recolzat per un premi, el Vicent Andrés Estellés, Roda ha fet un dels llibres més originals dels últims anys. on l'experimentació té un paper important, però també una particular manera d'entendre el classicisme.

Jaume Pont, *Raó d'atzar* (*Poesia 1974-1989*), Barcelona, Edicions 62, 1990, 260 pàgs.

Una de les veus més personals dels 70, la de Jaume Pont, continua aquesta excel·lent col·lecció que és la "Sèrie Gran" d'Edicions 62. Una poesia accessible, sempre amb un punt de follia que no abandona la subtileza i el rigor.

Xulio Ricardo Trigo

Què és un abocador?

El Pla Director de Residus preveu que a la nostra comarca hi hagi un abocador de Residus Industrials però, malgrat que aquest no prosperi, hem de tenir en compte els abocadors que ens poden instal·lar les empreses al marge del Pla de Residus, què és un abocador?

La pràctica de posar les deixalles en un forat, és el mètode antic del tractament dels residus. Podríem definir un abocador com una obra en la forma de cubeta (forat en el terreny), destinat a contindre un conjunt de residus altament contaminants.

És imprescindible que els terrenys escollits per ubicacions d'abocadors, tinguin almenys 10 metres d'elevada impermeabilitat lateral i vertical. Aquesta condició és difícil de trobar degut a les irregularitats dels materials geològics i difícil de verificar, sense investigacions de camp exhaustives i d'alt cost. Degut a aquestes dificultats, el terreny seleccionat es recobreix amb un sistema impermeabilitzat format per argiles compactades i materials sintètics a fi de disminuir el risc de fugues contaminants a través del sòl. Per sobre dels nivells d'argiles s'hi construeix un sistema de drenatge per la recollida dels lixiviats altament tòxics que són segregats pels residus acumulats. Aquest líquids són bombejats i tractats com residus. Els principals problemes dels abocadors són:

1.-Impossibilitat de garantir que una obra de grans dimensions, es mantingui estable al llarg del temps sense produir-hi fisures.

2.-La incertesa de que els propis residus emmagatzemats no reaccionin entre ells i contra el material que constitueix l'envoltura aïllant. Les reaccions internes ocasionen emissions de gasos i fins i tot imprevisibles incendis. (exemple: l'abocador de Font Santa (Baix Llobregat) les conduccions internes es van destruir, degut a la parcial dissolució del formigó per causa dels tòxics.

3.-Al tractar-se d'una zona on es concentren grans quantitats de productes tòxics (de l'ordre de varis milions de tones un cop ple) fa que aquell punt sigui una zona de perill sempre.

4.-Els accidents dels camions que transporten els residus, risc de ser contaminats les vies de comunicació, poblacions rius i cultius pròxims a elles.

Als nostres voltans tenim dues instal·lacions que produeixen un residu altament contaminant: Ascó I i II, residus de baixa i alta radiactivitat, els radioisòtops que contenen tenen llarga vida (cents de milers d'anys) per tant es impossible d'assegurar que cap tipus de contenedor artificial o formació geològica natural evitarà el seu pas a l'entorn habitat; també tenim la CROS, una petita mostra dels productes dels àcids, amoniacs, altament contaminants agressius, tòxics són aquests entre d'altres: ÀCID CLORHIDRIC (sal fumant), ÀCID NÍTRIC, ÀCID SULFURIC, AMONIAc ANHÍDRIC, CLOR, CLORUR DE CALCI etc.

Al poble, la comarca que cregui, erròniament, que és un rellançament econòmic, una solució per tal de crear llocs de treball,

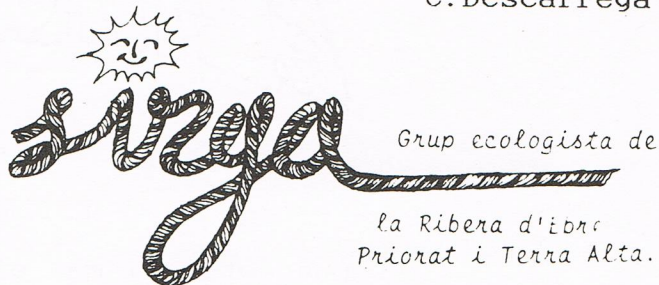

en definitiva que es valori per part dels nostres polítics, com una solució de les mancances que hi ha a la nostra comarca, una vegada més ens tocarà la "loteria".

Creiem que hi ha d'haver una opció clara al NO, o serem la claveguera de Catalunya, hem de treballar amb els pobles que es qüestionin com volen que sigue el seu futur, no podem permetre que els guanys els tinguin les empreses i que amb els diners

de tots ens hipotequin el futur de la nostra terra, el sub-sòl, les aigües, en definitiva la nostra vida i la de les futures generacions.

C. Descarrega

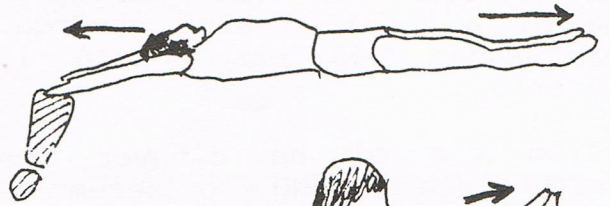
Col.laboració gràfica

ANDREU SOLER I SALA.

ESTIRAT!

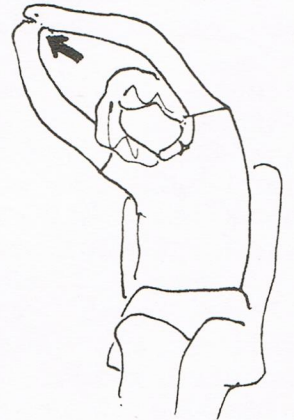
- ESTIRAT -

Quan et faci mal el cap
o tornis a casa cansat,
quan et trobis atapit
o tinguis un tip de llit.

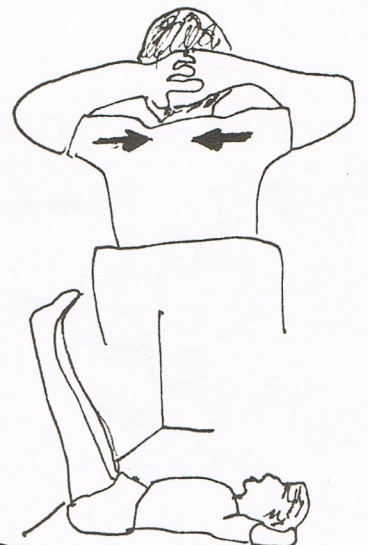
Estirat fort, estiiiiirat!

Si amb algú t'has enfadat
si et trobes adormit
si creus que t'apreta la vida
i et sents els ossos cruixits.
Estireu-vos sovint amics!

Cada matí fes salut:
primer aixecat amb el peu dret
i després estirat, despertat
al plaer més barat de la vida.

Es la gimnàstica més antiga
a la Fatarella o a la Xina
grans o petits
tothom pot estirar-se a mida.

Josep Llop i Llop

Calendari de festes comarcals

MAIG

DESPESES CARNESTOLTES 1990

Neteja Casal	10.000
Conjunt Friscalete	85.000
Grup la Pallissa	35.000
Sardines, vi, licors, cervesa i refrescs	77.826
Pastes	1.185
Grup de Titelles	60.000
Pa	3.450
Gots, retolador, màscara i cartolina	6.825
Repartiment Programes	1.500
Focs, confeti, i torxes	
Pintura i tatxes	450
Pancarta	975
Fotocòpies	1.000
Bosses de plàstic	300
TOTAL	308.511

INGRESSOS CARNESTOLTES 1990

Ajuntament	150.000
Caixa Tarragona	15.000
Associació de Pares	30.000
Bar	81.100
Taquilla	125.900
TOTAL	401.900

QUEDEN 93.389

Toca a cada GRUP 45.500

Deixant les 3.389 ptes per l'any que ve.

La Comissió de Carnestoltes agraeix la col.laboració gratuïta de Ca la Marta per deixar la corrent elèctrica a l'equip de so de les Havaneres.

- 5, **ARENYS DE LLEDÓ**, Romeria a Sant Pol
 6, **GANDESA**, Romeria a l'ermita de la Mare de Déu de la Fontcalda
 12-15, **FAVARA**, Sant Isidre
 13, **MASSALIÓ**, Diumenge de la Rosa. Romeria a Sant Cristòbol
 15, **MASSALIÓ**, Sant Isidre
 15, **VILALBA DELS ARCS**, Sant Isidre
 19, **BATEA**, Sant Isidre

Meteorologia

TEMPERATURES

Màxima, 25 de març 25°
 Mínima, 3 i 27 de març -2°

PLUJA

8 de març 2 l.
 12 de març 1 l.

Emilio Baquer

Poema d'un comerciant romà

DIC:
VIC CIM
MILI VIL
IDIL.LI MIL
CICLIC XIM-XIM
CIVIL CIVIC
XIC VI
VICI IX
MIM IDIL.LIC

Antoni Gironès

